

да го нахрани напълна мѣ ушите съ една здрава приказка: Ти да беше гѣй, онѣй и инакъ струвалъ, много по добре щеше да е за тебе! Вторію мѣ представи хубаво и мѣдро, чи пословицата е твърде разумна, която казва: Който слѣгува на сичкіа свѣтъ, той нема отъ кого да ище заплата. Някой си старъ и богатъ хоца, който често са гошаваше въ ногоката къща, казва мѣ чи днесъ пости и нищо не лде; и доказа мѣ отъ много Китапи, чи, ако най сетне умре отъ гладъ, по добре ще да мѣ е, защото ще иде въ Рай. Някой си богатъ, но прикалено скѣпъ Харачерь, който са наладаше въ къщиата мѣ по три дни наредъ презъ цѣла нидела толкось, щото другите четири дни лесно можаше да прегладѣва, направи мѣ късичко, но твърде увещателно слово. Мой Дзо! азъ сакоги по относането ти познавахъ чи си лѣдъ челякъ! а сега вече и самъси виждашъ, и не треба да ти казвамъ, чи отъ тебе по лѣдъ нема на свѣта! И де